

Mit kíván a magyar nemzet?

A nyolcadik Krúdy-kötetet mutatták be a várpalotai könyvtárban

Rendkívüli telitalálat volt, amikor szépeplékű könyvtárigazgatónk, Könczöl Imre javaslatára Krúdy Gyula lett az inasvezény névadója, hiszen sohasem volt sem okunk, sem gondunk, hogy ezt a nevet megváltoztassuk. Krúdy örök és az is marad – mondta köszöntőjében *Koncz Lászlóné*, a várpalotai Krúdy Gyula Városi Könyvtár igazgatónője hétfő este a névadó születésének 121., halálának 66. évfordulóján rendezett megemlékezésen, ahol bemutatták a Krúdy kiskönyvtára című sorozat nyolcadik, *Mit kíván a magyar nemzet?* című kötetét.

A Krúdy-rajongó *Szentendrei Zoltán*, a veszprémi Prospektus Nyomda vezetője jóvoltából tíz esztendeje jelent meg a sorozat első könyvecskéje, Szentendrei azóta is valamennyi kötet mecénás-nyomdása. A mostani Krúdy-könyvet ismeretve *dr. Praznovszky Mihály* irodalomtörténész, a Petőfi Irodalmi Múzeum, Kortárs Irodalmi Központ főigazgatója elmondta, az első három kötetet (Magyar király-idyllek, 1990., Balatoni szívhalászat, 1991. és Szerelmeskönyv 1992.) még az író lánya, Krúdy Zsuzsa állította

össze. A többi kötetet (A betyárok országútján, 1995., Pogányok a Bakonyban, 1996., Krúdy Gyula kézjegyei, 1997. és Magyar hasak, 1998.) már Praznovszky szerkesztette.

A *Mit kíván a magyar nemzet?* című könyvről az irodalomtörténész kijelentette, nem véletlenül választotta idén a forradalom és szabadságharc témakörét, ezzel is emlékezve a 150. évfordulóra, megjegyyezve, „...szerencsés nemzet vagyunk, kerek évfordulókkal búcsúztathatjuk az évszázadot és az évezredet, az irodalomban ünneplelve Bél Mátyást ugyanúgy, mint Jókait, Vörösmartyt és Mikszáthot”.

A nyolcadik Krúdy-könyvecskébe a szerkesztő beavagolt a gyerekeknek szánt, *Mit kíván a magyar nemzet?* című írást, az ifjúsági olvasókönyvekben már a két világháború között is fellelhető írásokat (A törpe trombitás, Pattantyús Simon, illetve Sipka, a híres toronymászó), a személyes kapcsolatokat idéző hiteles, a családi kalendáriumban és az író fantáziájában legendává kerekedő, a testvér Krúdy Kálmánt megemléklő történeteket (Vadkert

Juhász Péter, a Thuri gimnázium diákja a Krúdy-ünnepségen

Fotó: Áfrány

hősnő, A Kandúr), valamint a forradalom és szabadságharc utóéletéről, az emlékekben, lelkekben való továbbéléséről szóló írásokat: Görgyey, a visegrádi remete, Március 15-e 1848-ban Pesten, Kossuth-kép és Petőfikép az ablakokban.

A hagyomány szerint Krúdy nagyapja, a komáromi vár védője volt az egyik utolsó negyvennyolcas honvéd, aki megélte a huszadik századot. A hagyomány, inkább a legenda arról is

szól, hogy az író nagyanyját, a palotaiaknak kedves Radics Máriát a nagypapa, a legidősebb Krúdy Gyula a várostrom közben is megtáncoltatta. A hiteles valóságot talán ismerte Krúdy...

Az évfordulón megkoszorúzták az író szobrát a Jó Szerencsét Művelődési Központ kertjében. Az emlékezésen Jékely Zoltán: Rezeda Kálmán búcsúja című versét *Juhász Péter*, a Thuri gimnázium tanulója szavalta.

(áj)